

5b Arrieiro. $\overset{3}{\square}$ $\overset{5}{\square}$ $\overset{3}{\square}$ $\overset{1}{\square}$

A Casiña, *Arcos de Furcos*, Cuntis. Marzo 1979.

$\text{♩} = 69$

331. o can- tar dos a- rri- ei- ros éch'un can- tar moi bai- xi- ño
 cân- ta no en Ri- ba- da- via re- so- na no car- ba- li- ño
 333. o pri- meir'a- mor que eu te- ña ha de ser un a- rri- ei- ro
 non tén bo- ti- ña sin vi- ño nin bol- si- uo sin di- ñei- ro
 343. Eu non que- ro ser mul- ñei- ro nin ba- vre- lo tre- mi- ña- do
 que des- pois no ou- tro mun- do to- man con- ta do trou- ba- do.

(*)

À Estrada II,2,331. Un veciño.

L: 152b, 345b, 353a.

*Transcrición orixinal de Dorothé Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothé Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.



I 345b

O cantar dos arrieiros
éche un cantar moi baixiño
cántano en Ribadavia
resona no Carballiño.

I 353a

O primeiro amor que eu teña
ha de ser un arrieiro.
Non ten botiña sin viño
nin bolsillo sin diñeiro.

I 152b

Eu non quero ser muiñeiro
nin barrelo tremiñado
que despois no outro mundo
toman conta do roubado.